

PRETTIGE DAG NOG
(HAVE A NICE DAY)

Toneelspel in één bedrijf

door

LYNN BRITTNEY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PRETTIGE DAG NOG - Have a Nice Day** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LYNN BRITTNEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Carol Morton T.V. Presentatrice.

Marjorie Producer.

Kirsty Grimeuse.

David Sorell Carol Mortons agent.

Joe Programma Researcher.

De stem van Sir William Forest Directeur van de Humbold Gallery en gast in Mortons programma.

DECOR:

De ontvangkamer van een T.V.Station. 8 uur 's morgens. In de kamer een vergadertafel met een stapel kranten van de dag en een telefoon. Erachter enkele stoelen. Verder een sofa met daarvoor een laag koffietafeltje. Ook een televisie toestel, van het publiek afgewend.

Kirsty op met draagbare schmink spiegel en tas met make-up spullen en borstels. Zij plaatst de spiegel op de vergadertafel en arrangeert de borstels en de make-up spullen ernaast. Marjorie op met handvol papieren. Zij kijkt nogal geagiteerd.

Marjorie: Is ze er nog niet? *(Kirsty schudt haar hoofd en kijkt somber)*
Oh God. Ze moet het nu wel gelezen hebben.

Kirsty: Nou, gewoonlijk leest ze geen kranten voordat ze hierheen komt.

Marjorie: Nee, maar het zal ons natuurlijk gebeuren dat de ene dag, dat ze besluit om goed op de hoogte te zijn, vandaag is. God, dat zal me een gedonder worden als ze komt.

Kirsty: Als ze komt.

Marjorie: Nee, dat doet ze niet. Wat je ook van haar mag denken, ik geloof niet dat ze gewoon weg zou blijven. *(Kirsty kijkt haar cynisch aan)* Maar ik zal toch Janice waarschuwen dat ze om negen uur misschien over moet nemen.

Kirsty: Daar zal Janice blij mee zijn.

Marjorie: God ja, ik weet dat ze totaal niet voorbereid is. Gelukkig gaat het helemaal over die kunstbink.

Kirsty: Vraag Joe maar om de gegevens bij de hand te hebben.

Marjorie: Ja. Heb je een peuk?

Kirsty *(rommelt in haar tas, vindt pakje sigaretten)*: Ik dacht dat je gestopt was.

Marjorie: Vandaag niet, Kirsty. Vandaag niet. *(ziet kranten)* Oh God, die kan ik beter wegdoen. *(graait kranten bij elkaar. Kirsty grijpt bovenste)*

Kirsty: Eerst het sappige stukje nog even lezen.

Marjorie: Kirsty!

Kirsty: Ik geloof dat ik nog nooit zo gelachen heb.

Marjorie: Dat is gemeen.

Kirsty: Och, hou toch op Marjorie. Het is schitterend en dat weet jij ook. En compleet verdiend. Is het waar?

Marjorie: Wat bedoel je?

Kirsty: Dat ze eruit gegooid wordt?

Marjorie: Verdomme, ik weet er geen bal van. Dat zit me niet lekker. Als ik het niet weet, misschien flikkeren ze mij er dan ook wel uit.

Kirsty: Het is jouw schuld niet dat Carol zo waardeloos is. Jij hebt haar de baan niet gegeven.

Marjorie: Kirsty, je zit nou lang genoeg bij de televisie om te weten dat de mensen die verantwoordelijk zijn voor de blunders zelden de schuld op zich nemen.

Kirsty: Dat is waar. Gewoonlijk laten ze een of andere onnozele kloot ervoor opdraaien en drukken ze zelf hun snor.

Marjorie: Precies.

Kirsty: Sorry.

Marjorie: Oh, mijn God, het is zo oneerlijk. Ik heb ze keer op keer verteld dat ze waardeloos is en ze luisteren nooit. Kirsty, lees het me eens voor.

Kirsty (*leest voor uit de krant*): Er wordt gefluisterd dat "Prettige Dag Nog" presentatrice Caroline Morton op het punt staat eruit te vliegen. Kijkcijfers zijn gekelderd en de natie is weer gaan slapen; haar stomme grijns, haar slappe interviewtechniek en haar pastelkleurige truitjes zat. Het gerucht gaat dat Caroline Morton vervangen zal worden door iemand met wat meer lef, die genoeg op de hoogte is van actuele zaken om verstandige vragen te kunnen stellen. Dus dat wordt bye bye voor Carol met haar grijnsje. Prettige dag nog, Juffrouw Morton. God, het is wel de spijker op de kop, niet?

Marjorie: Weet je, ik ben er zeker van dat sommige van die beschrijvingen precies zijn wat ik in mijn laatste memo heb geschreven. Een of andere klootzak heeft ze naar de pers laten uitlekken.

Kirsty: Zou me niks verwonderen. Zo worden de meeste beslissingen hier genomen.

Joe (*steekt hoofd om deur*): Carol komt eraan.

Marjorie: Oh God.

Kirsty (*stopt krant weg in haar tas*): Hoe is ze eraan toe?

Joe: Razend.

Marjorie: Oh God.

Carol op. Ze duwt Joe opzij. Zij draagt een zwarte lange broek, een zwarte trui en donkere zonnebril. Haar in paardenstaart. Imitatie bontjas. Zij ziet er wat sjofel uit.

Carol: Wat heb jij hierop te zeggen, rotwijf?

Marjorie: Carol, liefje, ik wist hier niks van, echt niet.

Carol: Maak dat de kat wijs. Je kon het me niet in mijn gezicht zeggen, stuk ongedierte. Je moest het eerst aan die verdomde Sun vertellen. Om je eigen hachje te redden, denk ik.

Marjorie: Hoe zou zo'n verhaal in de Sun mijn hachje redden, Carol? Gebruik je verstand.

Kirsty: Ja. Die goeie ouwe Marjorie kan dit ook de kop kosten. (*Carol kijkt beiden aan en barst in tranen uit*)

Carol: Het is gemeen. Het is gewoon gemeen.

Marjorie (*slaat arm om haar heen*): Ik weet het, liefje, ik weet het.

Carol: Ik bedoel: alles wat ik gedaan heb is: doen wat ik van ze moest doen voor de camera's. Ik moest pastel truitjes dragen. (*Marjorie en Kirsty kijken elkaar aan. Zoals gewoonlijk heeft Carol het niet door*)

Kirsty (*haalt de rubber band van Carols paardenstaart af en begint het haar te borstelen*): Ik zou me er niks van aan trekken, lieverd. Ik bedoel maar: de Sun gaat altijd wel iemand te lijf. Dat heeft niks te betekenen. Joe, haal Carol eens een kop koffie.

Joe: Ja, goed. (*af*)

Carol (*nasnotterend*): Die rotopmerkingen dat ik niet op de hoogte zou zijn. Je hoeft toch geen David Frost te zijn om vrouwen te interviewen die wonder baby's hebben gekregen, of om over de laatste mode te praten, wel?

Marjorie (*weet geen antwoord*): Nnnee.. Maar je moet de research aantekeningen wel van te voren lezen, liefje. Het is niemand ontgaan dat je nogal eens een paar bokken hebt geschoten in de interviews, niet?

Carol (*kwaad*): Ik wist wel dat je me dat voor de voeten zou gooien! Ik bedoel: vorige week raakte ik in de war. Niet iedereen wist dat de... President van de Verenigde Staten niet meer President van de Verenigde Staten was, als je weet wat ik bedoel.

Kirsty: Jaa.. het was alleen maar het belangrijkste nieuws die morgen.

Carol: Hou je kop en doe mijn make-up. (*Kirsty gaat voor Carol staan. Gedurende het volgende concentreert zij zich op de make-up. Joe op met de koffie*)

Marjorie: Zie je, zulke vergissingen vergeet men niet. En zo heb je er een paar gehad in je tijd.

Joe: Ja.. Die met de twee moeders waarvan de baby's in het ziekenhuis verwisseld waren was goud waard. Daar zaten ze, na die hele schok en onzekerheid, en Carol zegt tegen een van die moeders: "Toch lijkt uw baby meer op Mevrouw Smith dan op U. Weet U absoluut zeker dat U de goede heeft?" Ik vond het fantastisch.

Carol: Wie heeft jou wat gevraagd, hondkop?

Marjorie: Dank je wel, Joe. Heb je de aantekeningen voor het programma van vanmorgen?

Joe: Ja. Okee. (*hij geeft Carol haar koffie en opent een map*) Sir William Forest. Pas benoemd directeur van de Humbold Gallery. De Gallery en de benoeming zijn allebei geprezen door Prins Charles, tussen haakjes.

Carol (*mokkend*): Werkelijk? Waarom?

Joe (*kijkt Marjorie aan en heft zijn ogen ten hemel*): Omdat Prins Charles het gebouw mooi vindt. Het ziet er mooi oud uit, niet afschuwelijk modern. En hij mag Sir William omdat die bevriend is met een heleboel vrienden van de Koninklijke Familie.

Carol: Okee.

Joe: Sir William is vijfenzeventig en studeerde in Cambridge met een aantal verlichte geesten... zoals Kim Philby. (*hij lacht*)

Carol: Wat is daar zo leuk aan?

Joe: Jezus, dat is toch niet te geloven!

Carol: Doe niet zo neerbuigend, varken. Ik zei: wat is daar zo leuk aan?

Joe: Omdat Kim Philby een verrader was, een Russische spion.

Carol (*op haar teentjes getrapt*): Dat weet ik ook wel, en wat dan nog?

Joe: En omdat alle andere verlichte geesten die toen in Cambridge studeerden een stel nichten waren en kostschoolgriezels en rooien die uiteindelijk allemaal luxe baantjes kregen bij de heersende klik omdat hun papa's massa's geld hadden en zich in de juiste kringen bewogen.

Kirsty: Joe heeft weer eens één van zijn ruimdenkende dagen...

Joe: Ik weet echt niet waarom ik dit bezopen baantje nog doe. Chimpansees voorbereiden op het staatsexamen zou gemakkelijker zijn.

Carol: Sodemieter op.

Joe: Die kleine dienst zal ik U bewijzen, Juffrouw Morton. Bedankt dat U mij te woord hebt willen staan. Te mogen werken met een intelligent persoon zoals U helpt mij door dit grauwe bestaan heen.

Marjorie: Hou nou maar op, Joe. We hebben vandaag al problemen genoeg zonder dat jij ook nog probeert leuk te zijn. Ga zitten en ga door met Carol te brieven. Ik ga naar kleding; een paar kostuums uitzoeken. (*af*)

Joe (*gaat zitten*): Zit je gemakkelijk? Dan begin ik.

Carol: Geen gezeik en schiet een beetje op.

Joe: De Humbold Gallery is in het centrum van Londen, in de City.

Carol: Waar in de city?

Joe: Moorgate.

Carol: Oh, daar is die leuke schoenenwinkel ook. (*tegen Kirsty*) Weet je wel, waar ik die bruine lakschoentjes heb gekocht met dat gouden biesje...?

Kirsty: Mmmm.

Joe: Misschien opent de Humbold nog wel een paar filiaaltjes in zijn foyer. De aparte Sokken Winkel of het Dassenrekje... iets smaakvols.

Carol: Dat is zo gek nog niet, weet je. Ik vind dat galeries en musea heel wat meer publiek zouden trekken als ze trendy kleding of hapjes te bieden hadden.

Joe: Echt een Sponsor van de Schone Kunsten ben jij, niet? Ik wed dat jij ieder jaar naar Glyndebourne gaat met een KFC Familie Maaltijd en een fles Corona.

Carol: Jij voelt je wel erg boven iedereen verheven, niet?

Joe: Nee, niet boven iedereen. Alleen boven jou. Vertel me eens, Carol, hoe ben jij aan deze baan gekomen?

Carol: Je weet blijksems goed hoe ik deze baan gekregen heb.

Kirsty: Ze werd ontdekt toen ze Playdays presenteerde op CBBC..

Carol: Ik was Blauwe Peter.

Kirsty: Sorry.

Joe: Dat zegt genoeg.

Carol: Blauwe Peter is de langst lopende kindershow op televisie. Valerie Ingleton is daar begonnen, er ik geloof, Maggie Philbin ook.

Joe: Werkelijk? Kunnen we verder met de Humbold Gallery?

Carol: Oké.

Joe: De Galerij zal alle Turners bevatten die ooit publiek ten toon gesteld zijn plus ander Oude Meesters die momenteel nog ergens anders opgeslagen zijn. Werd verdomme tijd.

Kirsty: Ja.

Carol: Waarom eigenlijk?

Joe: Pardon?

Carol: Waarom?

Joe: Waarom wat?

Carol: Waarom werd het verdomme tijd?

Joe: Omdat Turner een massa prachtschilderijen heeft geschilderd die nooit tentoongesteld worden omdat niemand genoeg geld op tafel wil leggen of ruimte beschikbaar wil stellen om ze op te hangen.

Carol: Oké. Dat wist ik.

Joe: Natuurlijk. De Humbold Gallery is gefinancierd door Henry Begovitch en dat is ironie, en voor je kunt vragen waarom zal ik het je vertellen. Henry Begovitch heeft een fortuin verdiend in de geldhandel toen het pond kelderde. Hij heeft een deel van dat fortuin gebruikt om de Humbold galerij te bouwen en te doteren. Dus zou je eigenlijk kunnen zeggen dat het gewetensgeld was. De Britse economie kreeg klappen door toedoen van mensen zoals hij, dus het minste dat hij kon doen was ons een nieuwe kunst galerij te schenken. Hij zal er waarschijnlijk een ridderorde uitslepen ook.

Kirsty: Zo simpel ligt het niet, wel?

Joe: Kirsty schat, de meeste dingen in dit leven kunnen worden teruggebracht tot één plus één is twee. Zoals: niemand word er rijk dan ten koste van een ander; en: een ondernemer die niet op eigen voordeel uit is bestaat niet.

Carol: Weet iemand wat voor kleur die gozer aanheeft? Het is maar dat ik geen schreeuwend contrast wil. *(Joe zucht)*

Kirsty: Nee, sorry. Ik wacht wel met je lippenstift tot Marjorie terugkomt met de kostuums.

Carol: Ik trek niks aan met een pastelkleurtje.

Kirsty: Ik zou me niks aantrekken van dat kranten artikeltje. Rose staat jou schattig.

Carol: Ik trek geen rose aan. En niet vanwege dat artikel. Ik ga van nu af doen wat ik wil. En als ze me eruit gooien maakt dat niks uit, wel?

Joe: Oh, prima. We vergeten Sir William Forrest maar en jij bouwt een ruimteschip van ouwe yoghurtflessen of zo, hè.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto